

ŞƏRƏFLİ VƏ KƏDƏRLİ HƏYAT HEKAYƏSİ

Dostları musiqinin ən müxtəlif janrlarında əsər yazan bəstəkar Oqtay Rəcəbovun fədakar insan olduğunu deyirlər. O, narazılığı olanda da, xəstələnəndə də pozitivliyini qoruyub saxlayan insan olub.

TƏRANƏ MƏHƏRRƏMOVA
taranamaharramova@kaspi.az

Azərbaycanın mədəniyyətini, musiqisini dünyaya tanıdan sənətkarlardan olub Oqtay Rəcəbov. Bəstəkar, alim və pedaqoq kimi şərəfli ömür yaşayıb. Musiqinin ən müxtəlif janrlarında əsərlər yazıb, bir çox musiqi dərslərinin müəllifi olub. Şirin, qəlboxşayan mahnıları Şövkət Ələkbərova, Mirzə Babayev, Flora Kərimova, Yalçın Rızazadə kimi müğənnilərin ifasında səslənib. “Onun mahnılarında unudulmaz melodiyalar vardı”, - deyən sənət dostları ilə birlikdə görkəmli bəstəkarı 5 aprel - doğum günündə anırıq.

“TƏƏSSÜF Kİ, LAYIQLI QIYMƏTİNİ ALMADI”

“Baxmayaraq ki, yaş fərqimiz çox idi, amma biz dost olmuşuq”, - deyə Əməkdar İncəsənət xadimi Baba Vəziroğlu mərhum bəstəkarı xatırlayır: “Təsəvvür edin, mənim 17 yaşımdı. Bəstəkar Telman Hacıyevlə dostluq edirdim. Bir gün Telman müəllimin evində idim, Oqtay müəllim də gəldi. “Maestro, təzə bir mahnı yazmışam”, - deyə pianoda “Sevərsənmi?” mahnısını çaldı. “Bəs sözləri hamı?” - deyə Telman soruşdu. “Bu, hələ melodiyasıdır, sözlərini yazdıracam”, - dedi. Telman müəllim də “Niyə yazdırırsan, şair oturub böyründə”, - dedi. Mən də utancaq kənd uşağı idim, birinci kursda oxuyurdum. “Yazaram”, - dedim. Dedilər ki, elə indi çıx balkona, yaz gətir. Mənim Oqtay Rəcəbovla ilk mahnım elə orada yarandı. Həmin mahnını ölməz müğənnimiz Şövkət Ələkbərova oxudu. Sonra da çox tanınmış

müğənnilər ifa elədi. Bizim Oqtay müəllimlə yaradıcılıq işbirliyimiz və dostluğumuz bir gündə başladı”. B.Vəziroğlu deyir ki, mərhum bəstəkarla sonuncu işi Akademik Musiqili Teatrda səhnəyə qoyulan “Əliqulu bu gün evlənir” tamaşası olub: “Biz Oqtay müəllimlə o tamaşaya 22 mahnı yazdıq. Ancaq bizim məmurlar tamaşanın səhnəyə qoyulmasını o qədər uzatdılar ki, Oqtay Rəcəbov təqdimatı görmədi. Biz onunla İkinci Vətən müharibəsinə həsr olunan “Zəfər” oratoriyasını da yazdıq. Təəssüf ki, pandemiya dövründə itirdiyimiz dəyərli insanlardan biri də Oqtay müəllim oldu...” B.Vəziroğlu mərhum bəstəkarın qarşılaşdığı haqsızlıqları da xatırlayır: “Oqtay Rəcəbov İncəsənət Gimnaziyasının banisi idi. Xeyli istedadlı gənci təmənnasız olaraq gimnaziyaya cəlb etmişdi. “Sən gimnaziyanın qapısına qədər gətirirsən, qalan işlər uşaqdan asılıdır”, - deyirdi. Oqtay müəllim gimnaziya üçün əlindən gələni edirdi. Mükafatı da o oldu ki, şərhləyib işdən çıxardılar. Onun “Xalq artisti” fəxri adı almasına da mane oldular. Təəssüf ki, Oqtay müəllim layiqli qiymətini almadı. O, şərəfli, eyni zamanda kədərli bir həyat yaşadı”.

“ONSUZ GÜNLƏRİMİZƏ “HEYİF” DEYİRƏM!”

Xalq artisti Flora Kərimova bəstəkarın ən gözəl mahnılarının ifaçısı olub. Onların işbirliyi uzun illər davam edib. İndi müğənni “Kimin ağlına gələrdi ki, nə vaxtsa o olmadan haqqında danışacağam”, - deyə kədərlə bildirir: “Oqtay mənim musiqi taleyimdə əvəzi olmayan bəstəkarlardan olub. Onun “Necə unudum səni”, “Sevgilim”, “Apar məni”, “Sirlili könül”, “Həyat eşqi”, “Vətən torpağı”, “Araz bayatıları” və s. mahnılarını böyük şövqlə oxumuşam. Bu mahnıları öz yazdığım mahnı, qəlbimin səsi kimi ifa etmişəm. İndi Oqtaydan danışanda səsim də batır. Onsuz günlərimizə “heyif” deyirəm!”

Flora Kərimova

Baba Vəziroğlu

Sevinc Nuruqızı

SƏHNƏ HƏLLİNİ GÖZLƏYƏN ƏSƏRLƏR

Tanınmış uşaq yazıçısı, şair, publisist Sevinc Nuruqızı xatırlayır: “2007-ci il idi. “Təhsil” nəşriyyatında işə başlamışdım. İlk tanış olduğum müəllif bəstəkar Oqtay Rəcəbov oldu. Orta ümumtəhsil məktəbləri üçün “Musiqi” dərsləri üzərində işləyirdik. O, musiqi dərslərinin müəllifi, mən isə redaktoru idim. Şən, səmimi, zarafatlı idi. Xırda narazılığı olanda da, xəstələnəndə də pozitivliyini qoruyub saxlayar, zarafatından qalmazdı. Düşünürdün ki, yaqın belə gözəl cəhətlərə sahib olduğuna görə mahnıları şirin, həzin, qəlbəyaxındır. Bu mahnıları hər kəs öz qəlbinin nəğməsi kimi ifa edə bilər. Bəzən mahnılarının taleyindən söhbət açardı. Onu dinlədikcə əmin olardın ki, hər mahnıda insan ömrünün bir parçası əbədiləşib. “Necə unudum səni?” kimi lirik sevgi nəğməsinə kimə ünvanlandığından danışardı. O qızın nəyə görə onu seçmədiyindən təəssüflənər, ilk sevgisini yaşadığı illərə dönərdi. Həmişə yeni ideyalarla dolu olardı Oqtay müəllim. Hər dəfə yeni təkliflə gələr, deyərdi ki, bu mövzuda nə yaza bilərsən? Yazardım, oxuyan kimi sevinərdi, “səndən yaxşı mənim istədiyimi anlayan yoxdur”, - deyərdi. Onunla birgə işimiz təkcə dərslək, dərslər vəsaitləri ilə bitmədi. Uşaqlar üçün əhəmiyyətli yeni əsərlər yarandı. Həmişə uşaq musiqisində irihəcmli musiqi əsərlərinin yoxluğundan gileyləndirdi. Bir gün məndən xalq nağılı əsasında yazılmış libretto istədi. “Sərçə” nağılını seçdik. Bu nağıla yazdığım libretto əsasında “Sərçəciyin sərgüzəştləri” adlı uşaq operasını bəstələdi. 2015-ci il mayın 28-də Respublika Günü və 1 iyun - Uşaqların Beynəlxalq Müdafiəsi Günü münasibətilə Bəstəkarlar İttifaqında operanın təqdimatı baş tutdu. “Sərçənin sərgüzəştləri” eyni zamanda, həm “Bənövşə” uşaq xorunun, həm də Respublika İncəsənət Gimnaziyasının şagirdlərinin ifasında lentə alındı”. S.Nuruqızı “Bahar qız əfsanəsi” operasının yaranmasını da xatırlayır: “Bir dəfə mənə “Gəl, baharın gəlişini, Novruz adət-ənənələrimizi incələyəcək əsər yazaq. Sən librettosunu, mən musiqisini...” Bu da olsun xalqa Novruz təhəssüsü...” - dedi. Maraqlı süjeti olan əsər üzərində birlikdə işlədik. Beləcə, hələ də tam səhnə həllini tapmamış “Bahar qız əfsanəsi” operası yarandı. İncəsənət Gimnaziyasının şagirdləri musiqi müsabiqəsinə təqdim etmək üçün operadan 20 dəqiqəlik parça hazırladılar. Amma operanın tam səhnələşdirilməsi çox böyük əmək və vəsait tələb edir. Təəssüf ki, bu günədək reallaşmayıb”.

